

ЯК ПОРОЗУМІТИСЯ З ЄВРОПОЮ? (ДОСВІД ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ТЕКСТУ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ ЄС – УКРАЇНА)

О.О. Гайдулін

кандидат філософських наук,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри міжнародного та європейського права

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

Постановка проблеми. Нещодавно відбулася політико-правова подія надзвичайної важливості. Кабінет міністрів України 18 вересня 2013 р. парафував Угоду про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, – з іншої сторони (далі Угода про асоціацію). Наступна подія – підписання Угоди ЄС – Україна, що має відбутися під час саміту «Східного партнерства» у Вільнюсі 28-29 листопада 2013 р., дуже важливий з юридичної точки зору крок на шляху до проголошеної асоціації, але далеко не остаточний. Угода набуде чинності тоді, коли завершиться процес ратифікації (реалізація якого, до речі, за термінологією ЄС, називається – «to conclude» – укладати), двадцятьма сімома (а зі вступом Хорватії до ЄС до підписання Угоди – двадцятьма вісьмома) державами-членами «плюс» самим Євросоюзом через одноголосне прийняття рішення щодо її ратифікації в Європейській Раді. Вбачається, що весь процес ратифікації («укладення») може тривати від трьох до п'яти років [1]. Збільшення числа держав-членів після підписання або вихід із ЄС одного з підписантів (за винятком розпуску самого ЄС) не впливатиме на чинність Угоди.

Не зважаючи на те, що момент остаточного набуття чинності цього складного міжнародного акта передбачається у дуже неблизькому майбутньому, на користь особливої юридичної значущості підписання Угоди про асоціацію ЄС – Україна свідчить те, що відповідно до норм міжнародного публічного права з моменту підписання цього документа сторони зобов'язані утримуватися від дій, які можуть зашкодити об'єкту і меті Угоди. На практиці це правило може бути розтлумачене досить широко.

Аналіз останніх досліджень та публікацій з теми, що порушена, привів до невтішного висновку – навколо Угоди про асоціацію розгорнута млява пропагандистська робота, яку здійснює переважно Представництво ЄС в Україні [2; 3]. Щоправда деякої гостроти євроінтеграційному дискурсу задають окремі публіцистичні видання, але вони мають переважно політичну заангажованість.

Прикро, але українській правовій періодиці явно бракує публікацій вітчизняних дослідників, які б висвітлювали результати вивчення тексту Угоди, подібні за рівнем науковості до аналітичної записки, яку в травні 2012 р. підготував Відділ зовнішньої політики Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України [4].

Тому **метою статті** обрано з'ясування суто юридико-технічного питання – відповідності україномовного перекладу Угоди про асоціацію до її аутентичного англomовного тексту, що є важливим для «стратегічного» осмислення подальшого розвитку європейської інтеграції України в правовій сфері.

Основні результати дослідження. Перед тим як перейти безпосередньо до аналізу тексту Угоди про асоціацію варто зробити деякі теоретико-методологічні застереження.

Необхідно зауважити, що коли в західній юриспруденції йдеться про зближення правових систем країн – членів ЄС, то застосовуються численні «єврожаргонні» терміни – «європеїзація» (Europeanisation), «узгодженість» (coherence), «сталість» (consistency), «гармонізація» (*harmonization*), «уніфікація» (*unification*) «коммунітаризація» (communitarisation), «правова стандартизація» (legal standardisation), «апроксимація» (approximation), «конвергенція» (convergence) тощо, які утворюють розгалужену термінологію правової євроінтеграції.

Автор статті здійснив спробу впорядкувати ці поняття, згідно з терміно-системою, яка була застосована для з'ясування на монографічному рівні сутності напрямів та засобів зближення інститутів контрактного права країн – членів ЄС [5, с. 37– 63], а також процесу європеїзації контрактного права як певної моделі європейської інтеграції (зближення) у сфері приватного права, що може набути універсального характеру для глобалізації правових систем усього світу [6, с. 16– 22]. Не повторюючи змісту відповідних підрозділів цих монографій, зауважимо, що жодної синонімічної пари серед цих термінів виявлено не було, кожен з цих термінів і понять має своє певне значення.

Однак один із елементів терміносистеми європейської правової інтеграції заслуговує на особливу увагу. Таким поняттям є «апроксимація права держав-членів» (the approximation of the laws of the Member States). Визначність самого поняття «апроксимації» (approximation англ. – зближення, наближення від лат. *ap-proximo* – форма; *ap-propio* – наближатися) [7] має подвійний прояв. По-перше, це поняття давно набуло в *acquis communautaire* легального характеру і застосовується в змісті та навіть назвах переважної більшості Директив ЄС. По-друге, поняття апроксимації все частіше використовується в доктрині європейського права для позначення процесу зближення правових систем і норм права, що має глобальний і довготривалий, прогресуючий характер.

Однак в українському правовому дискурсі термін «апроксимація», свого часу був запропонований С.Р. Станік [8, с. 29], не отримав належного поширення, за винятком докторської дисертації О.К. Вишнякова, де він використовується як складова неологізму з нечітко визначеним змістом – «європейська ринкова апроксимація» [9, с. 12].

На жаль, запропонована терміносистема і, зокрема епістемологічний потенціал терміна *approximation*, не враховуються при розробці євроінтеграційних документів.

Головна ж проблема полягає в тому, що в процесі нормотворчості в цій сфері недостатньо враховується те, що будь-які документи з міжнародного правового співробітництва мають як мінімум двосторонній характер. Тому їх вивчення повинно розпочинатися з порівняльного аналізу всіх наявних їх мовних версій. При цьому слід пам'ятати, що відповідно до вимог «золотого правила тлумачення» значення використаних термінів у контексті літературної та природної мови має поступатися смислового навантаженню, яке вони несуть як елементи відповідної юридичної терміносистеми.

Проілюструємо на конкретних прикладах до яких наслідків може привести незнання або забуття цього простого правила.

Візьмемо для прикладу такий актуальний документ, як Порядок денний асоціації Україна – ЄС для підготовки та сприяння імплементації Угоди про асоціацію (ПДА). В україномовній версії знаходимо не зовсім зрозуміле положення, яке сформульоване таким чином: «ефективна *імплементація* (виділено нами) цивільного, кримінального, господарського та адміністративного кодексів та їх відповідних процесуальних кодексів згідно з європейськими стандартами» (підпункт (ii) пункту 2 підрозділу 2.1. розділу 2. «Політичний діалог» операційної частини Порядку денного асоціації Україна – ЄС) [10].

Навіть у необізнаного в лінгвістичних тонкощах професійного юриста виникає сумнів у тому, що англійський термін «*implementation*» у даному контексті має означати те ж саме, що й українська «імплементація», яка в вітчизняному юридичному лексиконі насамперед тлумачиться як перенесення інших (переважно міжнародних) норм до національного законодавства, чого при всьому бажанні інтерпретатора жодним чином не можна зробити, наприклад з Цивільним кодексом України.

Якщо ж ми звернемося до англійського варіанта цього фрагмента, то знайдемо в ньому не тільки невдало перекладений термін, а й ще одне слово, до якого горезвісний перекладач поставився як до «надлишкового»: «*effective implementation and enforcement* (виділено нами) of the civil, criminal and administrative codes and their corresponding procedural codes, based on European standards» [11].

Здається, що з мотивів хибної благозвучності тексту невідомий перекладач пішов на зухвале порушення важливого правила правового тлумачення – *в юридичному тексті не може бути зайвих слів і навіть знаків*. Ось так зовні подібні терміни та слова, так звані «хибні друзі» мовознавця, можуть спровокувати самого перекладача перетворитися на *фальшивого друга* (англ. *false friend*; фр. *faux amis*; нім. *Falscher Freund*) юриста.

Звичайно, що в даному контексті *implementation and enforcement* має тлумачитися як «здійснення та забезпечення дотримання». Тоді нібито безглуздий текст набуває дуже важливого і глибокого змісту – «для ефективної реалізації запозичених з європейських зразків норм, що містяться у новостворених національних кодексах України, недостатньо формального їх дотриман-

ня – необхідно при цьому спиратися на європейські стандарти правореалізації».

Ще більш істотне зауваження стосується вже перекладу тексту самої Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, – з іншої сторони, текст якої українською мовою з'явився 20 червня на офіційному сайті Комітету з євроінтеграції Верховної Ради України і репрезентований як робочий переклад [12].

У ст. 1 перекладу тексту Угоди, де вказуються цілі Асоціації, уперше зустрічається термін *postupova adaptacija zakonodavstva Ukraini do acquis ES* як шлях переходу до діючої ринкової економіки (п. «d» п. 2 ст. 1). В англomовному тексті Угоди, який є аутентичним, вживається інший термін, принципово відмінний від застосованого в україномовному робочому перекладі – *the progressive approximation of its legislation to that of the Union* [13].

Як ми вже з'ясували, термін *approximation*, який, до речі, в аутентичному англomовному тексті Угоди про асоціацію згадується 125 разів (разом з одноокринними словами – 140 разів), у «євромові» набув сталого змісту, який принципово відрізняється від українського терміна «адаптація» і більше відповідає поняттю «наближення».

Показово, що в англійській юридичній мові у значенні «адаптація» використовуються поняття *adaptation* або *adjustment*, але ж ніяк не *approximation* [14, с. 38, 42, 80]. З іншого боку, в усіх без винятку варіантах перекладу, які є неофіційними і якими репрезентується Загальнодержавна програма адаптації законодавства України до права ЄС англійською мовою, для перекладу *adaptacii* використовується саме термін «*adaptation*» [15]. Показово, що саме термін «*adaptation*» застосовується в англomовному тексті Угоди про Асоціацію 46 разів.

Не повертаючись до здійсненого нами раніше критичного аналізу концепції правової адаптації [6, с. 180–201], зробимо одне істотне посилання, доречне для розв'язання порушених нами інтерпретаційних питань. Наприклад, проаналізувавши офіційну термінологію, яка використовується в Польщі та Словаччині для позначення процесу наближення до права ЄС, Ірина Кравчук у своєму «базовому аналізі», здійсненому англійською мовою і на англomовних джерелах, приходять до дуже важливих висновків. Зокрема, вона відмічає не тільки те, що український законодавець обрав термін «*adaptation*», відмінний від «*approximation*», який використовується в цих країнах, а й висловлює своє негативне ставлення до українського підходу [16, с. 2–3].

Однак, результати подальшого порівняння робочого українського перекладу англomовного аутентичного тексту Угоди про асоціацію можуть викликати «тиху паніку» в будь-якого фахового юриста. В україномовному відповіднику основної частини Угоди (без численних додатків) спостерігаються сім (!!!) різних варіантів перекладу терміну *approximation*:

1) «наближення» (ст.ст. 64, 66, 67, 84, 133, 138, 148, 256, 341, 352, 353, 363, 385, 387, 394, 397, 424, 463, 475 Угоди про Асоціацію);

2) «адаптація» (преамбула – 5 разів, ст.ст. 1, 53, 114, 150, 152, 153, 154, Угоди про Асоціацію). До речі, у всьому україномовному тексті Угоди (без додат-

ків) термін «адаптація» використовується як для перекладу *approximation*, так і *adaptation* – 34 рази;

- 3) «зближення» (ст.ст. 56, 337, 403 Угоди про Асоціацію);
- 4) «гармонізація» (ст.ст. 356, 358, 368 Угоди про Асоціацію);
- 5) «апроксимация» (ст.ст. 322 Угоди про Асоціацію);
- 6) «наближення та гармонізація» (ст. 405 Угоди про Асоціацію);
- 7) нарешті, у частині другій ст. 463 Угоди про Асоціацію «the gradual

approximation of Ukraine's legislation» перекладено як «поступове наближення законодавства України», однак у перекладі частини третьої цієї ж статі термін *approximation* взагалі проігноровано¹. Доречно для неофіційного реферування тесту, що перекладається, через його скорочення та спрощення, абсолютно неприпустиме для нормативного тексту, без перебільшення епохального значення.

Висновки. На підставі вищевикладеного логічними є такі узагальнення.

1. Юридикотехнічні. Розбіжності між українським перекладом та англійським оригіналом Угоди про асоціацію абсолютно неприпустимі, але й не випадкові. Складається враження, що окремі розділи цього великого за обсягом документа з невідомих причин були розподілені між окремими перекладачами, причому більшість з них виявилися зовсім невідомими в юридичній термінології і всі разом концептуально не об'єднані, а навіть розсварені між собою.

Юридичні документи такого рівня не можуть бути адаптовані до іншомовного дискурсу шляхом «технократичних», майже механічних процедур перекладу. Для цього необхідний, власне, не переклад, а тлумачення. Не випадково ж фахівці різних рівнів англійською принципово різняться: (1) нижчий – це *translator* або перекладач, що механічно перетворює тексти як конвертер; (2) *interpreter* – перекладач як інтерпретатор, тлумач; (3) *dragoman* – драгоман як висококваліфікований перекладач (при дипломатичних представництвах), який здатен адаптувати тексти до принципово іншого, навіть екзотичного, національно-культурного середовища, і нарешті (4) *versionist* – перекладач майстер-класу, рівень обізнаності якого дозволяє розуміти різні версії предмета перекладу і мати свою власну. Отже, україномовний текст Угоди про асоціацію мали б створювати щонайменше інтерпретатори, які згуртовані справжніми драгоманами та версіоністами.

¹ Так наступний текст «The Association Council may update or amend the Annexes [I to XLIII] to this Agreement to this effect, taking into account the evolution of EU law and applicable standards set out in international instruments deemed relevant by the Parties, without prejudice to any specific principles and obligations on regulatory approximation under [TITLE IV: TRADE AND TRADE RELATED MATTERS] of this Agreement» перекладено як «З цією метою Рада асоціації може актуалізувати або вносити поправки до Додатків до цієї Угоди, враховуючи розвиток права ЄС і стандартів, що застосовуються, які визначені у міжнародних документах та, на думку Сторін, мають безпосереднє відношення до цього, без шкоди для будь-яких конкретних положень, відповідно до Розділу IV (Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею) цієї Угоди».

З метою формування такої вітчизняної мовно-юридичної школи й були створені, спочатку відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 12 червня 1998 р. № 852 «Про запровадження механізму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» *Центр порівняльного права при Міністерстві юстиції України*, а згодом на підставі Постанови Кабінету Міністрів України від 26 липня 1999 р. № 1353 і *Центр перекладів актів європейського права*.

Плідна, скоординована праця цих установ (версіоністів та перекладачів, що поступово ставали інтерпретаторами) тривала близько 5-6 років, доки у 2004 р. з метою «покращення» та «оптимізації» не розпочалася перманентна організаційна «лихоманка», що, як завжди, супроводжувалася чехардою та шарпаниною кадрів. Спочатку Постановою Кабінету Міністрів України від 31 березня 2004 р. № 417 за пропозицією Міністерства юстиції на базі Центру порівняльного права та Центру перекладів актів європейського права, що ліквідувалися, утворено *Центр європейського та порівняльного права*. Але наприкінці цього ж 2004 р. Постановою Кабінету Міністрів № 1742 Центр європейського та порівняльного права, ліквідовано і на його базі в складі Міністерства юстиції створено *Державний департамент з питань адаптації законодавства* як урядовий орган державного управління [17]. Менше, ніж через півтора роки й цей Держдепартамент ліквідується [18], щоправда ненадовго — через півроку він відновлюється [19]. Нарешті, Державний департамент з питань адаптації законодавства ліквідовано на підставі Постанови Кабінету Міністрів від 28 березня 2011 р. № 346 [20].

Треба рішуче виправляти ситуацію з організаційно-кадровим та науково-методичним забезпеченням підготовки різномовних версій нормативно-правових актів. З ухваленням Угоди про асоціацію на нас насуватиметься лавина подібних документів. Отже, настав час «збирати каміння».

2. Політико-правові. Як би ми не уникали політичних аспектів Угоди про асоціацію, міждержавний («міжсуверенітетний») характер цього документа ігнорувати не можна. У зв'язку з цим викликає занепокоєння відсутність двох аутентичних мовних версій Угоди, що мають однакову юридичну силу. Варто підкреслити, що не потрібно мати двадцять вісім мовних варіантів тексту цієї Угоди – достатньо лише двох (приміром, англійського та українського). Варто нагадати, що двосторонній характер цього акта зазначений у самій його офіційній назві: Association Agreement between the European Union and Its Member States, of the One Part, and Ukraine, of the Other Part (Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, — з іншої сторони).

Наявність різних, але рівних за юридичною силою мовних версій міжнародної угоди – це не проста формальна дрібниця. Від цього залежить те, з яких саме позицій розв'язуватимуться неминучі розбіжності в тлумаченні Угоди та природні конфлікти інтересів сторін у майбутньому. Одномовність офіційного тексту Угоди про асоціацію дає підстави порівняти (і лише порівняти!) її з договором приєднання в приватному праві (ст. 634 Цивільного кодексу України – далі ЦКУ) [21]. У таких зовсім різних за правовою приро-

дою актах виявляється один дуже істотний збіг характеристик: свобода волевиявлення для однієї сторони за договором жодним чином не обмежується, а для іншої – зводиться до граничної межі: приєднатися до підготовленого іншою стороною тексту угоди чи ні. Як кажуть, «третього не дано». З приводу приєднання до Угоди про асоціацію на Україну тиснуть з двох боків, причому є всі підстави вважати, що діяння обох конкуруючих політичних центрів щодо України можна кваліфікувати як «надмірний вплив» (*undue influence*). З обох боків на нас чекають умови, встановлені іншою стороною, але «друга сторона не може запропонувати свої умови договору» (частина перша ст. 634 ЦКУ). Отже питання для нас стоїть так: «під кого» саме ми маємо добровільно позбавитися частки свого суверенітету та незалежності?

3. Інтеграційно-правові. Зайво пояснювати, що без приведення україномовного «клаптикового» перекладу Угоди про асоціацію до єдиної концептуальної основи експертами-«версіоністами» не можливо адекватно розуміти її зміст фахівцями і всіма заінтересованими особами в нашій країні. Головне питання – про що ж ми, власне, будемо врешті-решт звітувати «замовників» – про «апроксимацію» чи «адаптацію» нашого законодавства до законодавства ЄС?

Як було з'ясовано, ці два поняття мають зовсім різне змістовне наповнення. Той факт, що укладачі офіційного тексту Угоди про асоціацію використовують обидва терміни *approximation* та *adaptation*, свідчить про те, що вони таки розрізняють їхнє значення.

І справа не тільки в тому, що *approximation* у тексті документа зустрічається втричі частіше за *adaptation*, головне, що коли йдеться про найсуттєвіші питання наближення певних норм законодавства України до законодавства ЄС, вживається саме *approximation*.

Таким чином, англomовний варіант тексту Угоди після її ухвалення змушуватиме нас до перегляду концепції адаптації (*adaptation*), яка закріплена в чинному законодавстві України. Існує нагальна необхідність переглянути цю концепцію, враховуючи уразливість та безнадійну застарілість самої ідеї «пріоритетних сфер адаптації», до яких, до речі, не потрапило цивільне законодавство і зокрема договірне право, а також механічний, формально-начотницький підхід до визначення відповідності законопроектів праву ЄС [22]. Проігнорувати ці пропозиції й залишити в українськомовному тексті Угоди про асоціацію в незмінному вигляді цю аморфність, невизначеність базової інтеграційної термінології, фактично означає – залишити чинним недієвий у багатьох аспектах механізм адаптації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Угода про асоціацію між Україною та ЄС: перспективи підписання та можливості тимчасового застосування. Аналітична записка [Електронний ресурс] / Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України. 14.05.2012 р. – Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/articles/911/>

2. Асоціація ЄС – Україна: що це дасть Вам [Електронний ресурс] / Представництво ЄС в Україні, 2012. – Режим доступу : http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/documents/virtual_library/association_115x170_uk.pdf.

3. ЄС-Україна: поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі [Електронний ресурс] / Представництво ЄС в Україні, 2013. — Режим доступу : http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/documents/virtual_library/dcfta_guidebook_web.pdf.

4. Угода про асоціацію між Україною та ЄС: перспективи підписання та можливості тимчасового застосування. Аналітична записка [Електронний ресурс] / Національний інститут стратегічних досліджень при Президенті України. 14.05.2012 р. — Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/articles/911/>

5. *Гайдулін О.О.* Зближення контрактного права європейських країн: Монографія / О.О. Гайдулін. — К : Видавець Позднішев, 2009. — 293 с.

6. *Гайдулін О.О.* Європеїзація контрактного права: Монографія / О.О. Гайдулін. — К. : КНЕУ, 2012. — 238, [2] с.

7. *Дворецкий И.Х.* Латинско-русский словарь: ок. 50 000 слов / И.Х. Дворецкий. — 3-е изд., испр. — М. : Рус. яз., 1986. — 840 с.

8. *Станік С.Р.* Деякі проблеми запровадження апроксимації національного законодавства України до законодавства Європейського Союзу / С.Р. Станік // Проблеми гармонізації законодавства України з міжнародним правом: матеріали наук.-практ. конф., жовтень, 1998. — К. : Ін-т законодавства Верховної Ради України. — С. 29—30.

9. *Вишняков О.К.* Апроксимація правового забезпечення цивільних майнових відносин в Україні до умов внутрішнього ринку Європейського Союзу: Автореф. дис...докт. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес. Сімейне право. Міжнародне приватне право» / Олександр Костянтинівич Вишняков — Одеса : Одеська національна юридична академія, 2008. — 36 с.

10. Порядок денний асоціації Україна — ЄС для підготовки та сприяння імплементації Угоди про асоціацію [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_990

11. EU—Ukraine Association Agenda to prepare and facilitate the implementation of the Association Agreement. [Electronic resource]. — Mode of access : http://www.eeas.europa.eu/ukraine/docs/2010_eu_ukraine_association_agenda_en.pdf

12. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://comeuroint.rada.gov.ua/komevoint/control/uk/publish/article?art_id=56220&cat_id=45826

13. Association Agreement between the European Union and Its Member States, of the One Part, and Ukraine, of the Other Part. [Electronic resource]. — Mode of access : http://glavcom.ua/pub/2012_11_19_EU_Ukraine_Association_Agreement_English.pdf

14. *Карабан В.І.* Англійсько-український юридичний словник: понад 75 тис. слів та словосполучень юридичної підмови та близько 160 тис. українських перекладних відповідників / Вячеслав Іванович Карабан. — Вінниця: Нова книга, 2004. — 1088 с.

15. Law of Ukraine from March 18, 2004 of No. 1629-IV About the Nation-wide program of adaptation of the legislation of Ukraine to the European Union law [Electronic resource]. Mode of access : <http://cis-legislation.com/document.fwx?rgn=18212>

16. *Кравчук І.* Approximation of Ukrainian Law to EU Law. Basic Analysis [Electronic resource] / Iryna Kravchuk // Comparative Law Center at the Ministry of Justice. — 21 с. — Mode of access : <http://www.batory.org.pl/doc/k3.pdf>.

17. Про утворення Державного департаменту з питань адаптації законодавства: Постанова Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2004 р. № 1742 // Офіційний вісник України від 14.01.2005. 2004 р., № 52, том 1, с. 297, ст. 3447, код акту 31152/2004.

18. Про вдосконалення організації роботи з приведення національного законодавства у відповідність з європейськими нормами і стандартами: Постанова Кабінету

Міністрів України від 7 березня 2006 р. № 256 // Офіційний вісник України від 22.03.2006. 2006 р., № 10, стор. 218, ст. 627, код акту 35507/2006.

19. Про відновлення дії постанови Кабінету Міністрів України: Постанова Кабінету Міністрів України від 15 вересня 2006 р. № 1314 від 24 грудня 2004 р. № 1742 та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України // Офіційний вісник України від 04.10.2006. 2006 р., № 38, стор. 27, стаття 2589, код акту 37352/2006

20. Про ліквідацію урядових органів: Постанова Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 346 // Офіційний вісник України від 15.04.2011. 2011 р., № 26, стор. 22, стаття 1054, код акту 55729/2011.

21. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року № 435-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, №№ 40–44, ст. 356.

22. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 18 березня 2004 р. // Відомості Верховної Ради України від 16.07.2004 – 2004 р., № 29, ст. 367.

Гайдулін О.О. Як порозумітися з Європою? (Досвід інтерпретації тексту Угоди про асоціацію ЄС – Україна)

У статті розглядається тлумачення різних «єврожаргонних» термінів, зокрема «апроксимація». Досліджуються два документи: Порядок денний асоціації Україна – ЄС для підготовки та сприяння імплементації Угоди про асоціацію та сама Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, – з іншої.

Ключові слова: тлумачення, переклад, апроксимація, адаптація, Угода про асоціацію ЄС – Україна.

Гайдулін А.А. Как понимать Европу? (Опыт толкования текста Соглашения про ассоциацию ЕС – Украина)

В статье рассматривается толкование различных «еврожаргонных» терминов, в частности «аппроксимация». Исследуются два документа: Повестка дня ассоциации Украина – ЕС для подготовки и содействия имплементации Соглашения об ассоциации и само Соглашение об ассоциации между Украиной, с одной стороны, и Европейским Союзом и его государствами-членами, – с другой.

Ключевые слова: толкование, перевод, апроксимация, адаптация, Соглашение про ассоциацию ЕС – Украина.

Gaydulyn O. O. How to understand Europe? (Interpretation Experience of the EU – Ukraine Association Agreement's Text)

The article deals with the interpretation of several Eurojargon's terms in particular 'Approximation'. EU – Ukraine Association Agenda to prepare and facilitate the implementation of the Association Agreement and Association Agreement between the European Union and Its Member States, of the One Part, and Ukraine, of the Other Part are investigated.

Keywords: interpretation, translation, approximation, adaptation, EU – Ukraine Association Agreement.

Стаття надійшла до редакції 02.09.2013.